

1. Až jednou hejna mejch podivnejch ptáků
vrátí se v podzimní větrnej den,
zahlédnu za hradbou dešťovejch mraků,
jak na mě kejvá můj bláznivej sen.
2. Až jednou poznám, že sen se mi vrací
a bude jasný, že zůstal jsem sám,
já přijdu za vámi, bláznivý ptáci,
já přijdu za vámi, jedno je kam.
- R. Nad obzorem trojice sluncí září,
volají hejna dál nad vodou
Do smrti snad se mi nepodaří
dojít tam, kam cesty nevedou.
Slepeckou hůl v ruce mám nataženou,
majáků slunečních hledám zář
svítí tmou pro duši unavenou,
svítí tmou pro každou smutnou tvář.
Zas vrací se hejna mejch divnejch ptáků
jako strom opadal kalendář.
3. Až jednou zjistím, že se ptáci vrací,
na křídlech podivnej pozdrav že maj,
zavřu za poslední toulavou štací,
zavřu ty dveře a řeknu Good bye.
4. Až jednou ptáci mi přinesou psaní,
na cestu s nima, že musím se dát,
zavřu a půjdu bez dlouhýho ptaní,
vodejdu s nima a odejdu rád.
- R. Nad obzorem... dojít tam, kam cesty nevedou.